

Tillsyn och myndigheters uppgiftsbehandling

Myndighetsinstruktioner m.m.

Instruktion för Kronofogdemyndigheten, förordning (2007:781) 733

RSV Ex 1999:2 Tillsynsverksamheten vid kronofogdemyndigheternas enheter
för tillsyn i konkurser 735

Instruktion för Ekobrottsmyndigheten, förordning (2015:744) 738

Förvaltningslag (1986:223) 742

Myndigheters uppgiftsbehandling

Tiden för tillhandahållande av domar och beslut, förordning (2003:234) 748

Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, lag (2007:324) 750

Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, förordning (2007:789) 752

KFMFS 2008:1 Hantering av vissa borgenärsuppgifter 754

Behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet,
lag (2001:184) 756

Behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet,
förordning (2001:590) 763

**Skyldighet för domstol och Kronofogdemyndigheten att lämna under-
rättelser om vissa beslut av exekutiv betydelse**, förordning (1981:967) 767

Sekretess

Offentlighets- och sekretesslag (2009:400) – utdrag 769

Förordning (2007:781) med instruktion för Kronofogdemyndigheten

(senast ändrad genom SFS 2011:1550)

Uppgifter

1 § Om inte något annat föreskrivs ansvarar Kronofogdemyndigheten för frågor om

1. verkställighet enligt utsökningsbalken och andra författningar,
2. indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar,
3. betalningsföreläggande och handräckning,
4. skuldsanering,
5. tillsyn i konkurs, samt
6. lönegaranti vid konkurs och företagsrekonstruktion.

Kronofogdemyndigheten är behörig myndighet i ärenden om bistånd åt eller bistånd av andra staters myndigheter för verkställighet och indrivning samt utbyte av information och delgivning av handlingar i ärenden om verkställighet och indrivning.

2 § Kronofogdemyndigheten har till uppgift att

1. meddela föreskrifter om verkställighet av lag eller annan föreskrift enligt särskilda bemyndiganden,
2. genom sådana allmänna råd som avses i 1 § författningssamlingsförordningen (1976:725) och uttalanden verka för lagenlighet, följdriktighet och enhetlighet vid rättstillämpningen inom verksamhetsområdet, och
3. verka för att betalningsförpliktelser och andra förpliktelser som kan bli föremål för verkställighet fullgörs i tid och på rätt sätt.

När Kronofogdemyndigheten meddelar föreskrifter och andra beslut ska myndigheten även i övrigt följa riksdagens och regeringens riktlinjer för att uppnå samordning, rationalisering och enhetlighet vid arbetet inom myndigheten.

3 § Kronofogdemyndigheten får inom ramen för full kostnadstäckning bedriva sådan tjänsteexport som är förenlig med myndighetens uppgifter och verksamhetsområde.

Samverkan

4 § Kronofogdemyndigheten ska samverka med Skatteverket avseende gemensamt utnyttjande av administrativt och tekniskt stöd inom Skatteverket. *Förordning (2011:1550)*

Ledning

5 § Kronofogdemyndigheten leds av en myndighetschef.

6 § Vid Kronofogdemyndigheten ska det finnas ett insynsråd som består av högst tolv ledamöter.

Organisation

7 § har upphävts genom förordning (2011:1550).

8 § Enheter där det bedrivs verksamhet som avses i 1 § första stycket 1 och 2 eller tillsyn i konkurs ska ledas av kronofogdar.

Rikskronofogden får i det enskilda fallet besluta om undantag från kravet på kronofogdekompetens, om det finns särskilda skäl.

Anställningar och uppdrag

9 § Rikskronofogden är myndighetschef.

10 § Vid Kronofogdemyndigheten ska det finnas en biträdande rikskronofogde som är rikskronofogdens ställföreträdare. Anställning som biträdande rikskronofogde beslutas av regeringen.

11 § Endast den som är svensk medborgare får anställas som rixskronofogde, chefskronofogde, kronofogde, biträdande kronofogde, kronofogdeaspirant, kronokommisarie, kronoinspektör eller kronoassistent.

12 § Behörig att antas som kronofogdeaspirant är den som

1. uppfyller behörighetskravet enligt förordningen (2007:386) om kunskapsprov för behörighet som domare m.m., och
2. förvärvat notariemeritering enligt notarieförordningen (1990:469) eller genomgått den praktiktjänstgöring som Kronofogdemyndigheten i det enskilda fallet bestämmer i samråd med Domstolsverket.

Kronofogdemyndigheten får i det enskilda fallet besluta om undantag från kravet enligt första stycket 2 om det finns särskilda skäl.

13 § Som chefskronofogde eller kronofogde får den anställas som uppfyller villkoren för anställning som kronofogdeaspirant och som har genomgått kronofogdeutbildning.

Kronofogdemyndigheten får meddela ytterligare föreskrifter om behörighet till viss antagning.

Personalansvarsnämnd

14 § Vid Kronofogdemyndigheten ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Tillämpligheten av vissa förordningar

15 § Kronofogdemyndigheten ska tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101) och internrevisionsförordningen (2006:1228).

16 § Vid ersättning till en anställd vid Kronofogdemyndigheten som i tjänsten tillfogats skada på egendom ska förordningen (1998:1379) om ersättning för sakskada till polismän och anställda inom kriminalvården m.fl. tillämpas. Frågor om ersättning prövas av Kronofogdemyndigheten.

Övrigt

17 § Kronofogdemyndigheten beslutar i frågor om tillstånd som avses i 12 kap. 3 § rättegångsbalken för kronofogde att vara rättsgångsombud.

18 § Vid exekutiv försäljning får en anställd vid Kronofogdemyndigheten inte köpa egendom, om han eller hon har tagit befattning med det mål i vilket försäljning sker.

RIKSSKATTEVERKETS REKOMMENDATIONER

RSV Ex 1999:2 Tillsynsverksamheten vid kronofogdemyndigheternas enheter för tillsyn i konkurser

Riksskatteverket (RSV) meddelar med stöd av 2 kap. 2 § förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet följande rekommendationer m.m. om tillsynsverksamheten vid kronofogdemyndigheternas enheter för tillsyn i konkurser.

Kronofogdemyndigheten (KFM) är enligt 7 kap. 25 § konkurslagen (KonKL) tillsynsmyndigheter i konkurser (TSM). Enligt 3 kap. 6 § förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet skall det vid varje KFM finnas en enhet för tillsyn i konkurser.

1 Hörande av TSM inför utseende av konkursförvaltare

Enligt 7 kap. 3 § KonKL skall domstolen innan den utser konkursförvaltare *höra* TSM.

I 7 kap. 1 § tredje st. KonKL finns en regel om konkursförvaltarjäv. I samband med införandet av denna bestämmelse diskuterades i prop. 1988/89:31 s. 9f hur bestämmelsen i 7 kap. 3 § KonKL skall uppfattas. Det betonades att det är tyngden av de skäl som TSM anför som skall vara avgörande för vilket avseende domstolen skall fästa vid myndighetens uppfattning. TSM har således goda möjligheter att genom saklig argumentation påverka förvaltarvalet.

Högsta domstolen har i fyra beslut den 16 november 1998 (beslut i ett av målen har refererats i NJA 1998 s. 685) slagit fast att till konkursförvaltare i princip bör utses specialister på konkursförvaltning. I specialistkravet ingår att förvaltaren har en kontorsorganisation lämpad för konkursförvaltning.

Rekommendationer

Det är angeläget att TSMs möjligheter att genom saklig argumentation påverka förvaltarvalet tas till vara. TSM bör därför utnyttja sin rätt att bli hörd innan domstolen utser förvaltare i varje enskilt konkursärende.

I samband med att TSM hörs bör myndigheten inhämta den information domstolen kan ha om konkursgäldenären. Om det finns skäl bör myndigheten söka inhämta kompletterande information på annat sätt. TSMs arbete med att inhämta sådan information bör också utföras med syfte att ge underlag för kommande bedömning av vilka tillsynsinsatser som konkursen kan komma att kräva.

Då TSM hörs bör myndigheten tillkännage sin inställning och vid behov lämna ett motiverat förslag. Förslaget bör i förekommande fall vara relaterat till det enskilda uppdraget och som huvudregel avse en person som är specialist på konkursförvaltning.

Vid val av förvaltare bör TSM med beaktande av konkurrensaspekten verka för att de förvaltare som föreslås får tillräckligt många uppdrag för att kunna vidmakthålla sin kompetens och organisation. TSM bör söka samarbete med domstolarna i dessa frågor. Om en förvaltare utan godtagbart skäl kommer i dröjsmål bör TSM verka för att förvaltaren tills dröjsmålet upphört inte förordnas i fler konkurser.

Vad som förekommer i samband med att TSM hörs inför utseende av konkursförvaltare bör dokumenteras i lämplig omfattning.

2 Aktiva och tidiga tillsynsåtgärder m.m.

Enligt 7 kap. 27 § KonKL skall TSM bl.a. övervaka att konkursförvaltningen i det enskilda ärendet bedrivs på ett ändamålsenligt sätt. För att möjliggöra detta måste myndigheten informera sig om det enskilda ärendet och dess karaktär.

Enligt 7 kap. 9 § KonKL är förvaltaren skyldig att på begäran lämna upplysningar om boet och dess förvaltning till bl.a. TSM. Enligt 7 kap. 10 § KonKL skall förvaltaren höra tillsynen i viktigare förvaltningsfrågor.

Rekommendationer

TSM bör vara aktiv under hela konkursen och myndighetens tillsynsinsatser bör fortlöpande anpassas efter kriterierna väsentlighet och risk.

TSM bör verka för en rutin som innebär att konkursförvaltaren snarast och senast inom två veckor från det han erhållit ett uppdrag till myndigheten lämnar information om ärendets karaktär.

Den information som TSM erhållit i samband med konkursbeslutet eller på annat sätt bör – tillsammans med den information konkursförvaltaren lämnar – hos myndigheten ligga till grund för vilka tillsynsinsatser som skall ägnas det enskilda ärendet. De tillsynsåtgärder som myndigheten anser erforderliga bör i erforderlig omfattning nedtecknas på en enkel handling (prioriteringsdokument).

TSM bör verka för att förvaltarberättelser och halvårsberättelser innehåller relevant information. De bör stämmas av mot prioriteringsdokumentet och tjäna som underlag för omfattningen av den fortsatta tillsynen.

Den information TSM erhåller bör dokumenteras liksom i lämplig omfattning de vidare ställningstaganden som myndigheten gör.

Att den aktiva tillsynen över och granskningen av vissa konkurser – utifrån kriterierna väsentlighet och risk – prioriteras innebär att granskningen av bl.a. sluthandlingar i andra konkurser bör ägnas mindre tid.

3 Förvaltarens skyldighet att höra TSM enligt 7 kap. 10 § KonkL

Enligt 7 kap. 10 § KonkL skall förvaltaren höra tillsynen i viktigare frågor.

Tillämpningen av denna bestämmelse när det gäller *de/s* de roller konkursförvaltare och TSM har då myndigheten hörs, *de/s* tolkningen av begreppet viktigare frågor har vållat svårigheter.

I förarbetena till reformeringen av konkurslagen 1980 understryks förvaltarens självständighet, se bl.a. prop. 1978/79:105 s. 169. I samma proposition (s. 188ff) lämnas en redogörelse för TSM:s roll och uppgifter.

Bestämmelsen i 7 kap. 10 § KonkL tillkom i och med den nya konkurslagen och i prop. 1986/87:90 s. 109ff redogör lagstiftaren för bakgrunden till och syftet med bestämmelsen. Bestämmelsen har också kommenterats i en artikel i tidskriften Advokaten 1988 s. 45–47 av Eugène Palmér.

I prop. 1986/87:90 s. 113 lämnas någon vägledning för tolkningen av begreppet *viktigare frågor*.

I prop. 1994/95:189 s. 31 refererar departementschefen till "den allmänna regeln i 7 kap. 10 § KonkL" och anger att förvaltaren i vissa fall har att höra TSM i fråga om hur han skall fullgöra sin skyldighet att förteckna gäldenärens räkenskapsmaterial.

Rekommendationer

Det får anses klart att bestämmelsen i 7 kap. 10 § KonkL tar sikte inte enbart på ekonomiskt betydelsefulla överväganden som förvaltaren ställs inför utan också på en rad andra situationer av varierande beskaffenhet där TSM bör beredas tillfälle att ge sina synpunkter på de val förvaltaren ställs inför och de överväganden han gör.

Såsom exempel på typiska situationer och frågor där förvaltaren bör höra TSM kan här nämnas

- överväganden rörande fortsatt drift,
- anlåtande av sakkunnigt biträde,
- överlåtelse av egendom till närstående utan föregående offentligt anbudsförhållande,
- inledande av rättegång eller övertagande av talan,
- överväganden om djupare brotts efterforskande åtgärder, och
- omfattningen av den skyldighet förvaltaren har att förteckna konkursgäldenärens räkenskapsmaterial.

Avsikten med bestämmelsen i 7 kap. 10 § KonkL är *de/s* att bereda förvaltaren tillfälle att diskutera olika förfaringsätt, *de/s* att ge TSM möjlighet att bedöma hur förvaltningen fortlöper och därmed ge myndigheten möjlighet att avväga sina vidare tillsynsinsatser.

Då TSM hörs bör myndigheten informera sig om de överväganden förvaltaren gjort och vilka handlingsalternativ som förvaltaren anser vara mest lämpliga. Myndigheten bör, om det behövs, klargöra för konkursförvaltaren den roll som myndigheten har i kontakterna med förvaltaren och därvid särskilt lyfta fram att det inte är förenligt med denna roll att myndigheten lämnar bindande besked i olika uppkommande frågor.

TSM bör för förvaltarna klargöra sin uppfattning om innebörden i begreppet *viktigare frågor*. Detta kan ske vid sammankomster med konkursförvaltarna eller med förvaltarna enskilt. Om TSM finner att en förvaltare brustit i sin skyldighet att höra myndigheten bör TSM upplysa förvaltaren om detta. Vid allvarigare underlåtenheter bör det få återverkning på bedömningen av det arvode som förvaltaren skall tillerkännas.

TSM bör i kontakter med konkursförvaltarna söka de mest ändamålsenliga metoderna för hörandet i det enskilda fallet. Enklare frågor kan avhandlas per telefon. När det gäller komplicerade frågor bör förvaltaren uppmanas att skriftligen underrätta TSM om den aktuella frågeställningen.

Den information som TSM erhåller bör dokumenteras liksom i lämplig omfattning de vidare ställningstaganden som myndigheten gör.

Förordning (2015:744) med instruktion för Ekobrottsmyndigheten

Uppgifter	738
Mål som handläggs vid myndigheten	738
Information till regeringen	739
Internationellt samarbete	739
Samverkan	739
Ledning	740
Organisation	740
Anställningar och uppdrag	740
Personalansvarsnämnd	740
Tillämpligheten av vissa förordningar	740
Undantag från myndighetsförordningen	741
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	741

Uppgifter

1 § Ekobrottsmyndigheten är en åklagarmyndighet som ansvarar för bekämpning av ekonomisk brottslighet i den omfattning som anges i denna förordning. Grundläggande bestämmelser om åklagarväsendet finns i 7 kap. rättegångsbalken och i åklagarförordningen (2004:1265).

2 § Myndigheten ska se till att personer som begår ekonomiska brott blir föremål för brottsutredning och lagföring.

Myndigheten ska arbeta för att begränsa vinsterna av brott och brottslig verksamhet.

3 § Av 3 § förordningen (2015:743) med instruktion för Åklagarmyndigheten framgår att riksåklagaren ska, som högsta åklagare under regeringen, verka för lagenlighet, följdriktighet och enhetlighet vid åklagarnas rättstillämpning.

4 § Myndigheten ska bedriva brottsförebyggande arbete som avser ekonomisk brottslighet. I det ingår att lämna information om den brottsligheten till andra myndigheter samt till kommuner, näringsliv, organisationer och allmänheten.

5 § Myndigheten ska följa och analysera utvecklingen och rättstillämpningen när det gäller ekonomisk brottslighet och utarbeta förslag till åtgärder. Myndigheten ska också samordna åtgärder mot ekonomisk brottslighet.

6 § Myndigheten ansvarar för samordningen av de nationella åtgärderna mot bedrägerier, missbruk och annan oegentlig och ineffektiv hantering och användning av EU-relaterade medel i Sverige. Ytterligare bestämmelser finns i förordningen (2015:745) om rådet för skydd av Europeiska unionens finansiella intressen.

7 § Myndigheten ska se till att möjligheterna till internationellt samarbete i brottsbekämpningen används och bidra till internationellt bistånd och internationell fredsfrämjande verksamhet.

8 § Myndigheten ska snarast möjligt informera riksåklagaren om frågor som uppkommer i verksamheten och som är av betydelse för åklagarväsendet.

Mål som handläggs vid myndigheten

9 § Vid myndigheten handläggs följande mål:

1. mål om brott mot 11 kap. brottsbalken, lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., skattebrottslagen (1971:69) och aktiebolagslagen (2005:551),
2. mål om brott mot 9 kap. 1–3 §§ brottsbalken, om gärningen rör EUs finansiella intressen, och 9 kap. 3 a § brottsbalken,

3. mål om brott mot lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument,
4. mål om brott mot lagen (2013:385) om ingripande mot marknadsmissbruk vid handel med grossistenergiprodukter, och
5. mål om brott vars handläggning annars ställer särskilda krav på kännedom om finansiella förhållanden, näringslivsförhållanden, skatterätt eller liknande.

Mål om brott som bör handläggas vid myndigheten med hänsyn till att de rör kvalificerad ekonomisk brottslighet som har nationell utbredning, internationell anknytning, är av principiell natur eller av stor omfattning får övertas av Ekobrottsmyndigheten efter framställning från Åklagarmyndigheten.

Mål som avses i första stycket och som 2 eller 4 § förordningen (2014:1106) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen och vissa andra befattningshavare är tillämplig på och mål som rör brott av anställda vid Ekobrottsmyndigheten handläggs vid Åklagarmyndigheten.

Om ett mål rör både brottslighet som avses i första eller andra stycket och annan brottslighet (blandad brottslighet), handläggs målet vid den åklagarmyndighet där det med hänsyn till omständigheterna är lämpligast.

Är det osäkert var ett mål ska handläggas, avgörs frågan av riksåklagaren.

Information till regeringen

10 § Myndigheten ska varje år redovisa uppgifter om:

1. handläggningen av ärenden om brott enligt lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall och lagen (2014:307) om straff för penningtvåtsbrott, och
2. tillämpningen av reglerna om häktning och restriktioner, varvid uppgifter som avser häktade personer i åldersgrupperna 15–17 år och 18–20 år ska redovisas särskilt.

11 § Myndigheten ska varje år redovisa de iakttagelser som gjorts inom ramen för den rättsliga tillsynsverksamheten.

12 § Myndigheten ska snarast möjligt informera Regeringskansliet (Justitiedepartementet) om viktiga frågor som uppkommer i verksamheten och som bör komma till regeringens kännedom.

Enligt 10 kap. 13 § regeringsformen ska Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) underrättas när en fråga som är av betydelse för förhållandet till en annan stat eller till en mellanfolklig organisation uppkommer.

I 13 § förordningen (2015:743) med instruktion för Åklagarmyndigheten finns bestämmelser om riksåklagarens rätt att ingå internationella överenskommelser.

Internationellt samarbete

13 § Myndigheten ska vara sambandscentral för bedrägeribekämpning i frågor som rör Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

14 § Myndigheten ska vara nationellt kontor för återvinning av tillgångar enligt rådets beslut 2007/845/RIF av den 6 december 2007 om samarbete mellan medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar när det gäller att spåra och identifiera vinning eller annan egendom som härrör från brott.

Samverkan

15 § Ekobrottsmyndigheten och Åklagarmyndigheten ska tillsammans bestämma och fortlöpande utveckla formerna för samverkan mellan myndigheterna.

16 § Av 47 § förordningen (2014:1102) med instruktion för Polismyndigheten framgår att Polismyndigheten är skyldig att ställa polismän till förfogande för polisverksamhet som bedrivs vid Ekobrottsmyndigheten.

Ekobrottsmyndigheten leder den verksamhet som polismännen deltar i vid myndigheten, med undantag för åtgärder i verksamhet som enligt lag eller annan författning endast får utföras av anställda vid Polismyndigheten.

Ekobrottsmyndigheten och Polismyndigheten ska tillsammans bestämma och fortloppande utveckla formerna för samverkan mellan myndigheterna.

17 § Personal från Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Tullverket och andra myndigheter kan placeras vid Ekobrottsmyndigheten i den utsträckning som Ekobrottsmyndigheten och respektive myndighet kommer överens om.

18 § Ekobrottsmyndigheten ska ge Åklagarmyndigheten och i förekommande fall Polismyndigheten tillfälle att yttra sig över Ekobrottsmyndighetens övergripande planering inför kommande verksamhetsår. Ekobrottsmyndigheten ska också höra Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten och i förekommande fall Skatteverket, Domstolsverket eller annan berörd myndighet inför viktigare förändringar i Ekobrottsmyndighetens verksamhet som kan komma att påverka deras verksamhet.

19 § Ekobrottsmyndigheten ska ge Brottsförebyggande rådet, Skatteverket, Finansinspektionen, Polismyndigheten, och andra aktörer på området som Ekobrottsmyndigheten bedömer lämpligt, tillfälle att yttra sig om myndighetens planering för den brottsförebyggande verksamheten.

Ledning

20 § Myndigheten leds av en myndighetschef.

21 § Vid myndigheten ska det finnas ett insynsråd som består av högst åtta ledamöter.

Organisation

22 § Vid myndigheten ska det finnas det antal åklagarkammare som myndigheten beslutar. Beslut om inrättande, upphörande och lokalisering av en åklagarkammare fattas efter att Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Domstolsverket, Skatteverket och Kriminalvården har fått tillfälle att yttra sig.

Anställningar och uppdrag

23 § Generaldirektören är myndighetschef.

24 § Beslut om anställning av överåklagare och vice överåklagare vid myndigheten får fattas först efter att riksåklagaren har hörts.

25 § Överåklagares och vice överåklagares ansvarsområden inom myndigheten bestäms av chefen för myndigheten. Han eller hon förordnar åklagare vid myndigheten att tjänstgöra vid och vara chefer för åklagarkammare.

Personalansvarsnämnd

26 § Vid myndigheten ska det finnas en personalansvarsnämnd. Nämnden prövar frågor som anges i 25 § första stycket myndighetsförordningen (2007:515) för anställda vid myndigheten, om inte något annat anges.

27 § Frågor som avses i 34 § lagen (1994:260) om offentlig anställning prövas av Statens ansvarsnämnd också när det gäller andra åklagare än de som anställs av regeringen. Anmälan till nämnden görs av Ekobrottsmyndigheten.

Tillämpligheten av vissa förordningar

28 § Myndigheten ska tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101).

Undantag från myndighetsförordningen

29 § Följande bestämmelser i myndighetsförordningen (2007:515) ska enbart tillämpas på myndigheten i administrativa ärenden:

- 20 § om föredragning,
- 21 § om myndighetens beslut,
- 27 § om rätt att företräda staten vid domstol, och
- 29 § om ärendeförteckning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2015:744

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2016.
2. Genom förordningen upphävs förordningen (2007:972) med instruktion för Ekobrottsmyndigheten.

Förvaltningslag (1986:223)

(senast ändrad genom SFS 2014:630)

Lagens tillämpningsområde	742
Myndigheternas serviceskyldighet	742
Samverkan mellan myndigheter	743
Allmänna krav på handläggningen av ärenden	743
Tolk	743
Ombud och biträde	743
Inkommande handlingar	743
Jäv	743
Remiss	744
Muntlig handläggning	744
Anteckning av uppgifter	744
Parters rätt att få del av uppgifter	744
Omröstning	745
Avvikande mening	745
Motivering av beslut	745
Underrättelse om beslut	746
Överklagande	746
Hur beslut överklagas	746
Rättelse av skrivfel och liknande	746
Omprövning av beslut	747
Inhibition	747
Överklagande av avvisningsbeslut	747
Vissa begränsningar i lagens tillämpning	747
Propositioner	747

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller förvaltningsmyndigheternas handläggning av ärenden och domstolarnas handläggning av förvaltningsärenden. Bestämmelserna i 4–6 §§ gäller också annan förvaltningsverksamhet hos dessa myndigheter. I 22 a § finns bestämmelser om överklagande och om krav på prövningstillstånd i kammarrätt. *Lag (1998:386)*

2 § I 31–33 §§ föreskrivs begränsningar i lagens tillämpning i vissa myndigheters verksamhet.

3 § Om en annan lag eller en förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen.

Bestämmelserna om överklagande i denna lag tillämpas dock alltid om det behövs för att tillgodose rätten till domstolsprövning av civila rättigheter eller skyldigheter enligt artikel 6.1 i den europeiska konventionen den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. *Lag (2006:306)*

Myndigheternas serviceskyldighet

4 § Varje myndighet skall lämna upplysningar, vägledning, råd och annan sådan hjälp till enskilda i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde. Hjälp skall lämnas i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet.

Frågor från enskilda skall besvaras så snart som möjligt.

Om någon enskild av misstag vänder sig till fel myndighet, bör myndigheten hjälpa honom till rätta.

5 § Myndigheterna skall ta emot besök och telefonsamtal från enskilda. Om särskilda tider för detta är bestämda, skall allmänheten underrättas om dem på lämpligt sätt.

Myndigheterna skall också se till att det är möjligt för enskilda att kontakta dem med hjälp av telefax och elektronisk post och att svar kan lämnas på samma sätt.

En myndighet skall ha öppet under minst två timmar varje helgfrö måndag–fredag för att kunna ta emot och registrera allmänna handlingar och för att kunna ta emot framställningar om att få ta del av allmänna handlingar som förvaras hos myndigheten. Detta gäller dock inte om en sådan dag samtidigt är midsommarafton, julafton eller nyårsafton.

Lag (2003:246)

Samverkan mellan myndigheter

6 § Varje myndighet skall lämna andra myndigheter hjälp inom ramen för den egna verksamheten.

Allmänna krav på handläggningen av ärenden

7 § Varje ärende där någon enskild är part skall handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts. Vid handläggningen skall myndigheten beakta möjligheten att själv inhämta upplysningar och yttranden från andra myndigheter, om sådana behövs. Myndigheten skall sträva efter att uttrycka sig lättbegripligt. Även på andra sätt skall myndigheten underlätta för den enskilde att ha med den att göra.

Tolk

8 § När en myndighet har att göra med någon som inte behärskar svenska eller som är allvarligt hörsel- eller talskadad, bör myndigheten vid behov anlita tolk.

Ombud och biträde

9 § Den som för talan i ett ärende får anlita ombud eller biträde. Den som har ombud skall dock medverka personligen, om myndigheten begär det.

Visar ett ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han olämplig på något annat sätt, får myndigheten avvisa honom som ombud eller biträde i ärendet.

En myndighets beslut att avvisa ett ombud eller biträde får överklagas särskilt och då i samma ordning som det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Inkommande handlingar

10 § En handling anses komma in till en myndighet den dag då handlingen, eller en avi om en betald postförsändelse som innehåller handlingen, anländer till myndigheten eller kommer en behörig tjänsteman till handa. Underrättas en myndighet särskilt om att ett telegram till myndigheten finns hos ett företag som driver televerksamhet, anses telegrammet komma in redan när underrättelsen når en behörig tjänsteman.

Kan det antas att handlingen eller en avi om denna en viss dag har lämnats i myndighetens lokal eller avskilts för myndigheten på en postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommer en behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Ett telegram eller annat meddelande som inte är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom en egenhändigt undertecknad handling, om myndigheten begär det.

Lag (1993:61)

Jäv

11 § Den som skall handlägga ett ärende är jävig

1. om saken angår honom själv eller hans make, förälder, barn eller syskon eller någon annan närstående eller om ärendets utgång kan väntas medföra synnerlig nytta eller skada för honom själv eller någon närstående,
2. om han eller någon närstående är ställföreträdare för den som saken angår eller för någon som kan vänta synnerlig nytta eller skada av ärendets utgång,

3. om ärendet har väckts hos myndigheten genom överklagande eller underställning av en annan myndighets beslut eller på grund av tillsyn över en annan myndighet och han tidigare hos den andra myndigheten har deltagit i den slutliga handläggningen av ett ärende som rör saken,
4. om han har fört talan som ombud eller mot ersättning biträdd någon i saken, eller
5. om det i övrigt finns någon särskild omständighet som är ägnad att rubba förtroendet till hans opartiskhet i ärendet.

Från jäv bortses när frågan om opartiskhet uppenbarligen saknar betydelse.

12 § Den som är jävig får inte handlägga ärendet. Han får dock vidta åtgärder som inte någon annan kan vidta utan olägligt uppskov.

Den som känner till en omständighet som kan antas utgöra jäv mot honom, skall självmant ge det till känna.

Har det uppkommit en fråga om jäv mot någon och har någon annan inte trätt i hans ställe, skall myndigheten snarast besluta i jävsfrågan. Den som jävet gäller får delta i prövningen av jävsfrågan endast om myndigheten inte är beslutförför utan honom och någon annan inte kan tillkallas utan olägligt uppskov.

Ett beslut i en jävsfråga får överklagas endast i samband med överklagande av det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Remiss

13 § Innan en myndighet inhämtar yttrande genom remiss skall den noga pröva behovet av åtgärden. Behöver yttrande inhämtas från flera, skall det göras samtidigt, om inte särskilda skäl föranleder något annat.

Om det inte är obehövt, skall det anges i remissen i vilka avseenden och inom vilken tid yttrande önskas.

Muntlig handläggning

14 § Vill en sökande, klagande eller annan part lämna uppgifter muntligt i ett ärende som avser myndighetsutövning mot någon enskild, skall han få tillfälle till det, om det kan ske med hänsyn till arbetets behöriga gång.

I andra fall bestämmer myndigheten om handläggningen skall vara muntlig. Myndigheten skall särskilt beakta att muntlig handläggning kan underlätta för enskilda att ha med den att göra.

Anteckning av uppgifter

15 § Uppgifter som en myndighet får på annat sätt än genom en handling och som kan ha betydelse för utgången i ärendet skall antecknas av myndigheten, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild.

Parters rätt att få del av uppgifter

16 § En sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som har tillförts ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Rätten att ta del av uppgifter gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:434)*

17 § Ett ärende får inte avgöras utan att den som är sökande, klagande eller annan part har underrättats om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än honom eller henne själv och han eller hon har fått tillfälle att yttra sig över den, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Myndigheten får dock avgöra ärendet utan att så har skett

1. om avgörandet inte går parten emot, om uppgiften saknar betydelse eller om åtgärderna av någon annan anledning är uppenbart obehövliga,

2. om ärendet rör tjänsteställning, antagning för frivillig utbildning, betygssättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande,
3. om det kan befaras att det annars skulle bli avsevärt svårare att genomföra beslutet i ärendet, eller
4. om avgörandet inte kan uppskjutas.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen ska ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt.

Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:434)*

Omröstning

18§ Skall beslut fattas av flera gemensamt och kan de inte enas, lägger ordföranden fram de olika förslag till beslut som har väckts. Varje förslag läggs fram så att det kan besvaras med antingen ja eller nej. Sedan de som deltar i avgörandet har fått ta ställning till förslagen, anger ordföranden vad som enligt hans uppfattning har beslutats. Detta blir beslutet, om inte omröstning begärs.

Om omröstning begärs, skall den ske öppet. Är förslagen fler än två, skall det först avgöras vilket förslag som skall ställas mot vad som enligt ordförandens uppfattning hade beslutats. Utgången bestäms genom enkel majoritet. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

I ärenden som avser myndighetsutövning mot någon enskild är varje ledamot som deltar i den slutliga handläggningen skyldig att delta även i avgörandet. Ingen är dock skyldig att rösta för mer än ett förslag.

Ordföranden är alltid skyldig att rösta när det behövs för att ärendet skall kunna avgöras.

Avvikande mening

19§ När beslut fattas av flera gemensamt kan den som deltar i avgörandet reservera sig mot detta genom att låta anteckna avvikande mening. Den som inte gör det skall anses ha biträtt beslutet.

Föredraganden och andra tjänstemän som är med om den slutliga handläggningen utan att delta i avgörandet har rätt att få avvikande mening antecknad.

Avvikande mening skall anmälas innan beslutet expedieras eller ges till känna på något annat sätt. Om beslutet inte skall ges till känna, skall anmälan göras senast när det får sin slutliga form genom protokollsjustering eller på liknande sätt.

Motivering av beslut

20§ Ett beslut varigenom en myndighet avgör ett ärende skall innehålla de skäl som har bestämt utgången, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Skälen får dock utelämnas helt eller delvis

1. om beslutet inte går någon part emot eller om det av någon annan anledning är uppenbart obehövt att upplysa om skälen,
2. om beslutet rör tjänsteställning, antagning för frivillig utbildning, betygssättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart,
3. om det är nödvändigt med hänsyn till rikets säkerhet, skyddet för enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden eller något jämförbart förhållande,
4. om ärendet är så brådskande att det inte finns tid att utforma skälen, eller
5. om ärendet gäller meddelande av föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande.

Har skälen utelämnats, bör myndigheten på begäran av den som är part om möjligt upplysa honom om dem i efterhand.

Underrättelse om beslut

21 § En sökande, klagande eller annan part skall underrättas om innehållet i det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Parten behöver dock inte underrättas, om det är uppenbart obehövt.

Om beslutet går parten emot och kan överklagas, skall han underrättas om hur han kan överklaga det. Han skall då också underrättas om sådana avvikande meningar som avses i 19 § eller som har antecknats enligt särskilda bestämmelser.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen skall ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt. Underrättelsen skall dock alltid ske skriftligt, om parten begär det.

Denna paragraf tillämpas också när någon annan som får överklaga beslutet begär att få ta del av det.

Överklagande

22 § Ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot och beslutet kan överklagas.

22 a § Beslut överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i anställningsärenden och beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5.

Om överklagande har skett med stöd av första stycket krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2006:306)*

Hur beslut överklagas

23 § Ett beslut överklagas skriftligt. I skrivelsen ska klaganden ange vilket beslut som överklagas och den ändring i beslutet som han begär.

Skrivelsen ges in till den myndighet som har meddelat beslutet. Den ska ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om klaganden är en part som företräder det allmänna och beslutet överklagas till en förvaltningsrätt eller kammarrätt, ska överklagandet dock ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Tiden för överklagande av sådana beslut som gäller föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och som inte delges räknas från den dag då beslutet gavs till kända. Har beslutet getts till kända vid mer än ett tillfälle, räknas tiden från dagen för det sista föreskrivna tillkännagivandet. *Lag (2009:798)*

24 § Den myndighet som har meddelat det överklagade beslutet prövar om skrivelsen med överklagandet har kommit in i rätt tid. Har skrivelsen kommit in för sent, skall myndigheten avvisa den, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Skrivelsen skall inte avvisas, om förseningen beror på att myndigheten har lämnat klaganden en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Skrivelsen skall inte heller avvisas, om den inom överklagandetiden har kommit in till den myndighet som skall pröva överklagandet. I ett sådant fall skall denna myndighet vidarebefordra skrivelsen till den myndighet som har meddelat beslutet och samtidigt lämna uppgift om vilken dag skrivelsen kom in till den högre instansen.

25 § Om skrivelsen inte avvisas enligt 24 §, skall den myndighet som har meddelat beslutet överlämna skrivelsen och övriga handlingar i ärendet till den myndighet som skall pröva överklagandet.

Rättelse av skrivfel och liknande

26 § Ett beslut som innehåller en uppenbar oriktighet till följd av myndighetens eller någon annans skrivfel, räknfel eller liknande förbiseende, får rättas av den myndighet som har meddelat beslutet. Innan rättelse sker skall myndigheten ge den som är part tillfälle att yttra sig, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild och åtgärden inte är obehövlig. *Lag (1990:456)*

Omprövning av beslut

27 § Finner en myndighet att ett beslut, som den har meddelat som första instans, är uppenbart oriktigt på grund av nya omständigheter eller av någon annan anledning, skall myndigheten ändra beslutet, om det kan ske snabbt och enkelt och utan att det blir till nackdel för någon enskild part. Skyldigheten gäller även om beslutet överklagas, såvida inte klaganden begär att beslutet tills vidare inte skall gälla (inhibition).

Skyldigheten gäller inte, om myndigheten har överlämnat handlingarna i ärendet till en högre instans eller om det i annat fall finns särskilda skäl mot att myndigheten ändrar beslutet.

28 § Ett överklagande av en myndighets beslut förfaller, om myndigheten själv ändrar beslutet så som klaganden begär. I så fall tillämpas inte 24 och 25 §§.

Ändrar myndigheten beslutet på annat sätt än klaganden begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet, om inte avvisning skall ske enligt 24 §.

Inhibition

29 § En myndighet som skall pröva ett överklagande får bestämma att det överklagade beslutet tills vidare inte skall gälla.

Överklagande av avvisningsbeslut

30 § Har en skrivelse med överklagande avvisats på grund av att den har kommit in för sent, får avvisningsbeslutet överklagas i samma ordning som beslutet i huvudsaken. Har avvisningsbeslutet efter överklagande prövats av en högre instans, får den högre instansens beslut i frågan inte överklagas. *Lag (1986:1196)*

Vissa begränsningar i lagens tillämpning

31 § Bestämmelserna i 13–30 §§ gäller inte sådana ärenden hos myndigheter i kommuner och landsting där besluten kan överklagas enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900). Bestämmelserna gäller inte heller ärenden hos samordningsförbund som avses i 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser.

Lag (2005:330)

32 § Bestämmelserna i 8–30 §§ gäller inte Kronofogdemyndighetens exekutiva verksamhet och inte heller Polismyndighetens, Säkerhetspolisens, åklagaryndigheternas, Skatteverkets, Tullverkets eller Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet.

Lag (2014:630)

33 § I ärenden i första instans som avser hälso- och sjukvård gäller 14–30 §§ endast om myndighetens beslut kan överklagas på annat sätt än som anges i 31 §.

Propositioner

SFS 1986:223	SFS 1986:1196	SFS 1988:201	SFS 1988:449
Prop. 1985/86:80	Prop. 1986/87:39	Prop. 1987/88:67	Prop. 1987/88:142
SFS 1990:456	SFS 1991:1659	SFS 1992:353	SFS 1993:611
Prop. 1989/90:71	Prop. 1991/92:17	Prop. 1991/92:85	Prop. 1992/93:200
SFS 1997:1027	SFS 1998:386	SFS 1999:286	SFS 1999:940
Prop. 1997/98:10	Prop. 1997/98:101	Prop. 1998/99:52	Prop. 1998/99:124
SFS 2003:246	SFS 2003:1213	SFS 2005:330	SFS 2006:306
Prop. 2002/03:62	Prop. 2002/03:132	Prop. 2004/05:96	Prop. 2005/06:56
SFS 2006:703	SFS 2009:434	SFS 2009:798	SFS 2014:630
Prop. 2005/06:200	Prop. 2008/09:150	Prop. 2008/09:165	Prop. 2013/14:110

Tillsyn &
uppgifts-
behandling

Förordning (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m.

(senast ändrad genom SFS 2006:159)

Förordningens innehåll

1 § I denna förordning finns bestämmelser för domstolar och statliga förvaltningsmyndigheter som avser

- tiden för tillhandahållande av handlingar (2–8 §§),
- hur handlingar tillhandahålls (9–12 §§),
- upplysningar till enskilda (13 §), och
- betalningar (14 §).

Om en annan författning innehåller någon bestämmelse som avviker från denna förordning, gäller den bestämmelsen.

Tiden för tillhandahållande av handlingar

2 § En dom eller ett beslut i ett mål eller ärende hos en allmän domstol skall skickas till parterna samma dag som avgörandet har meddelats. Om avgörandet har avkunnats, skall det i stället skickas senast en vecka efter dagen för avkunnandet.

3 § När en hovrätt i ett tvistemål eller ett brottmål har avkunnat en dom eller ett beslut vid ett sammanträde på någon annan ort än den där hovrätten har sitt säte, skall avgörandet skickas senast en vecka efter den dag då sammanträdet avslutades.

4 § I ett mål eller ärende vid en annan domstol än allmän domstol skall en dom eller ett beslut skickas till parterna

- när avgörandet har avkunnats: senast en vecka efter dagen för avkunnandet,
- när det har getts till känna att avgörandet skall meddelas en viss dag: samma dag som det meddelas,
- i andra fall: senast en vecka efter dagen för avgörandet.

5 § Hos en inskrivningsmyndighet skall handlingar som utfärdas för en part tillhandahållas senast två veckor efter den inskrivningsdag då ärendet behandlades.

Om ett beslut har gått sökanden eller någon annan som har hörts i ärendet emot, skall inskrivningsmyndigheten genast underrätta denne om beslutet. *Förordning (2006:159)*

6 § Hos registermyndigheten enligt 1 kap. 2 § andra stycket sjölagen (1994:1009) skall handlingar som utfärdas i ett registerärende och utdrag ur fartygsregistret tillhandahållas genast efter det att samtliga ärenden som skall tas upp samma dag har blivit slutligt behandlade på automatiserad väg eller införda på ett tillfälligt upprättat registerupplägg.

Om någon begär det och om det finns särskilda skäl för det, får handlingarna tillhandahållas samma dag som ärendet handlagts eller registerutdraget beställts.

7 § Hos en annan myndighet än en domstol skall ett beslut tillhandahållas

- i de fall myndigheten har gett till känna genom anslag att det skall ske en viss dag: den dag som anges i anslaget,
- i de fall beslutet har avkunnats: senast en vecka efter dagen för avkunnandet,
- i andra fall: så snart som möjligt.

Ett beslut med anledning av en växel- eller checkprotest bör tillhandahållas senast dagen efter den då protesten gjordes.

8 § Om en handling av särskilda skäl inte kan tillhandahållas inom den tid som anges i 3–7 §§, skall det i stället ske så snart som möjligt. I ett sådant fall skall mottagaren, om det behövs, underrättas om när handlingen kommer att tillhandahållas.

Hur handlingar tillhandahålls

9 § En handling som skall tillhandahållas bör skickas med post, om inte något annat har begärts. Om mottagaren skall betala en avgift för handlingen, bör avgiften tas ut genom postförskott, om det inte är lämpligare att det sker på något annat sätt.

10 § Om det är lämpligt får en handling skickas med telefax eller elektronisk post eller på annat sätt tillhandahållas i elektronisk form.

11 § Om en handling inte skickas med post, telefax eller elektronisk post eller på annat sätt tillhandahålls i elektronisk form, bör mottagaren underrättas om var handlingen kan hämtas. Myndigheten bör i förekommande fall samtidigt upplysa om den avgift för handlingen som skall betalas och om de andra villkor som gäller för att handlingen skall tillhandahållas.

12 § Om en myndighet enligt en bestämmelse i en författning skall föra ett register eller en databas, gäller andra stycket när myndigheten lämnar upplysningar ur registret eller databasen. Bestämmelserna i andra stycket innebär dock ingen inskränkning i rätten att ta del av och mot fastställd avgift få kopia eller utskrift av allmän handling enligt tryckfrihetsförordningen.

Om någon begär upplysningar om ett förhållande som, enligt en författning eller ett särskilt beslut av regeringen eller en myndighet som regeringen bestämmer, skall tas upp i ett avgiftsbelagt bevis eller utdrag ur ett register eller en databas, skall myndigheten, om den lämnar upplysningarna skriftligt, göra detta genom ett sådant bevis eller utdrag.

Upplysningar till enskilda

13 § I 4 och 5 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om serviceskyldighet i myndigheters förvaltningsverksamhet. I lämplig utsträckning skall domstolar även i den del av sin verksamhet som inte omfattas av förvaltningslagen lämna upplysningar till enskilda i frågor som rör den verksamheten.

Det finns också bestämmelser i 15 kap. 4 och 10–12 §§ sekretesslagen (1980:100) om upplysningar som myndigheter skall lämna till enskilda.

Betalningar

14 § När en myndighet skall göra en betalning bör det ske genom insättning på ett bankkonto som har anvisats av mottagaren eller med utbetalningskort, om inte något annat har begärts.

Myndigheten skall underrätta mottagaren om betalningen.

Lag (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter

(senast ändrad genom SFS 2011:1420)

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas på skatter, avgifter, böter eller andra statens fordringar som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål. Lagen gäller dock inte i fråga om fordringar som grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395).

Regeringen får meddela föreskrifter om att lagen skall tillämpas även på andra liknande fordringar som inte är statens men som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål.

Utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden

2 § Skatteverket skall göra den utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden som behövs för att en lämplig åtgärd enligt denna lag skall kunna bestämmas.

Kronofogdemyndighetens beslut om uppskov

3 § Om Kronofogdemyndigheten överväger att meddela uppskov enligt 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., skall Skatteverket utreda om det finns skäl att i stället vidta någon åtgärd enligt denna lag. Vidtar Skatteverket ingen sådan åtgärd, anses verket inte ha någon invändning mot uppskov.

Ackord

4 § Skatteverket får anta förslag om ackord, om det kan anses ekonomiskt fördelaktigt för det allmänna och det inte med hänsyn till gäldenärens personliga förhållanden eller av någon annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt.

Ackordsförslag som inte framställts i konkurs eller enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion får antas endast om övriga berörda borgenärer godkänner det.

Nedsättning av fordran och skuldsanering

5 § Skatteverket får fatta beslut om nedsättning av fordran, om förutsättningarna för skuldsanering är uppfyllda och övriga berörda borgenärer gör motsvarande eftergift.

Skatteverket är borgenärsföreträdare vid skuldsanering.

Konkurs m.m.

6 § Skatteverket får ansöka om att en gäldenär skall försättas i konkurs. Skatteverket får också ansöka om likvidation och företagsrekonstruktion.

7 § Skatteverket skall göra gällande fordringar i konkurs och även i övrigt bevaka fordringarnas rätt i konkursen. Skatteverket är också borgenärsföreträdare vid företagsrekonstruktion.

Talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna

8 § Talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna enligt skatteförarandelagen (2011:1244) eller någon annan författning förs av Skatteverket.

Lag (2011:1420)

Begäran om boutredningsman

9 § Skatteverket får begära att en boutredningsman förordnas enligt 19 kap. 1 § ärvdebalken.

Preskriptionsförlängning m.m.

10 § Bestämmelser om preskriptionsförlängning finns i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

Av 2 kap. 30 § andra stycket utsökningsbalken framgår att Skatteverket för talan i tvister som avses i 4 kap. 20–23 och 26 §§, 9 kap. 11 § tredje stycket och 13 kap. 7 § andra stycket samma balk samt i överklagade utsökningsmål.

Överklagande

11 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Propositioner

SFS 2007:324

Prop. 2006/07:99

SFS 2011:1420

Prop. 2010/11:166

Förordning (2007:789) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter

(senast ändrad genom SFS 2011:1552)

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma innebörd som i den lagen.

2 § Lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter ska tillämpas även på

1. felparkeringsavgift enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
2. fordran enligt förordningen (1980:400) om ersättning vid vissa viltskador m.m.,
3. byggsanktionsavgifter enligt 11 kap. plan- och bygglagen (2010:900),
4. fordran enligt 48 § andra stycket jaktlagen (1987:259),
5. böter som tillkommer jaktvårdsfonden och viltskadefonden,
6. avgifter enligt lagen (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst, och
7. avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond. *Förordning (2011:377)*

3 § Beslut i frågor enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Utredning

4 § Skatteverkets utredning enligt 2 § lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter får påbörjas så snart verket bedömer att det finns risk för att en fordran inte kommer att bli betald. Utredningen ska, i den omfattning som behövs med hänsyn till gäldenärens förhållanden, även innefatta en bedömning av fordringar som omfattas av den lagen och som ännu inte har debiterats men som kan komma att debiteras.

Uppskov hos Kronofogdemyndigheten

5 § Om Kronofogdemyndigheten har informerat Skatteverket att myndigheten överväger att meddela uppskov, ska Skatteverket inom fem arbetsdagar därefter, eller den längre tid som Kronofogdemyndigheten bestämmer i samråd med Skatteverket, underrätta Kronofogdemyndigheten om verket avser att vidta någon åtgärd enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter. Om Skatteverket inte lämnar någon sådan underrättelse eller inte vidtar någon sådan åtgärd inom tio arbetsdagar efter underrättelsen, anses verket inte ha någon invändning mot uppskov.

Underrättelser

6 § Skatteverket ska underrätta Kronofogdemyndigheten om det hos verket, i fråga om en fordran som överlämnats för verkställighet till Kronofogdemyndigheten, har uppkommit fråga om

1. ackord,
2. nedsättning av fordran enligt 5 § första stycket lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
3. åtgärder för att en gäldenär ska försättas i konkurs eller ansökan om likvidation eller företagsrekonstruktion,
4. talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna,
5. preskriptionsförlängning, eller
6. förordnande av boutredningsman enligt 19 kap. 1 § ärvdabalken.

Skatteverket ska också, i den utsträckning det behövs, hålla Kronofogdemyndigheten informerad om den fortsatta handläggningen i en fråga som avses i första stycket.

Underrättelse enligt första stycket ska lämnas senast då ett ärende registrerats i beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

6 a § Om bistånd med indrivning har begärts i en annan stat av en fordran som lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter är tillämplig på, och Skatteverket vill ta upp frågan om huruvida det bör vidtas en åtgärd i den andra staten som motsvarar någon åtgärd som avses i den lagen, ska Kronofogdemyndigheten inhämta verkets synpunkter och vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Skatteverket ansvarar för kostnader som en svensk myndighet kan vara skyldig att betala på grund av åtgärder som avses i första stycket. *Förordning (2011:1552)*

7 § Om Skatteverket vidtar en åtgärd som avses i 6 § första eller andra stycket beträffande en fordran som är hänförlig till någon annan debiterande myndighet än Skatteverket, ska verket underrätta den myndigheten, om det inte är onödigt.

Den debiterande myndigheten ska lämna Skatteverket de uppgifter myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden som kan antas vara av betydelse för Skatteverkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

8 § Skatteverket ska omedelbart underrätta Kronofogdemyndigheten om denna har meddelat uppskov och verket får kännedom om någon omständighet som kan ge Kronofogdemyndigheten anledning att ompröva beslutet om uppskov.

9 § När Skatteverket har tagit emot underrättelse från Bolagsverket om kallelse på borgenärer enligt bestämmelserna i 20 kap. 26 §, 23 kap. 22 § eller 24 kap. 24 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 12 kap. 14 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, ska verket informera Kronofogdemyndigheten om detta, om bolaget eller föreningen är gäldenär hos Kronofogdemyndigheten.

Ställande av säkerhet m.m.

10 § Skatteverket får i den utsträckning det behövs för att tillvarata borgenärens rätt på grund av en fordran som verket gör gällande i en konkurs

1. ta på sig betalningsansvar för de rättegångskostnader som konkursboet kan bli skyldigt att betala när boet väcker talan vid domstol eller träder in som part i en rättegång,
2. ställa säkerhet i form av borgen för den skada som kan tillfogas konkursboets motpart om konkursboet beviljas kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd,
3. ställa säkerhet i form av borgen eller ta på sig betalningsansvar för kostnader som konkursboet kan bli skyldigt att betala på grund av andra åtgärder som boet avser att vidta,
4. betala förskott eller på annat sätt ta på sig betalningsansvar för förrättningskostnader som kan uppkomma i samband med konkursboets begäran om verkställighet.

Förordning (2011:1552)

Föreskrifter

11 § Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

KRONOFOGDEMYNDIGHETENS FÖRESKRIFTER

KFMFS 2008:1 Hantering av vissa borgenärsuppgifter

Uppskov m.m.

1 § Uppskov får medges i enlighet med bestämmelserna i 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Uppskov kan bara medges på begäran av gäldenären.

2 § I uppskovsutredningen (gäldenärsutredningen) ska Kronofogdemyndigheten utreda och dokumentera samtliga omständigheter som är av betydelse för uppskovsfrågan. Av utredningen ska också framgå vilket beslut myndigheten avser att fatta.

3 § Uppskov bör förenas med avbetalning och får endast i undantagsfall beviljas för längre tid än tolv månader. Omfattar uppskovet längre tid än så ska det omprövas efter tolv månader.

4 § Uppskov avseende näringsidkare bör kombineras med säkerhet.

5 § Uppskov får inte medges när Skatteverket överväger att vidta eller har vidtagit en åtgärd enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter m.m.

6 § Uppskov ska omprövas om gäldenären

- inte betalar enligt medgivandet,
- inte betalar löpande skatter och avgifter,
- inte deklarerar,
- har lämnat oriktiga uppgifter när uppskov medgavs,
- blir misstänkt för ekonomisk brottslighet,
- har brutit i sin informationskyldighet.

Uppskov ska också omprövas när

- gäldenärens F-skattsedel återkallas,
- betalningsförmågan avsevärt förbättras,
- ställd säkerhet förlorar i värde,
- en enskild borgenär ansöker om verkställighet,
- det på annan grund föreligger skäl att ompröva uppskovet.

Såväl villkoren för uppskovet och avbetalningsplanen som de förutsättningar under vilka uppskovet och avbetalningsplanen kan omprövas ska framgå av det skriftliga medgivandet.

7 § Indrivningen kan avbrytas enligt 18 § första stycket första meningen lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. endast om gäldenären är ett skiftat dödsbo eller ett bolag som trätt i likvidation.

Bedömningen av om indrivningen ska avbrytas enligt 18 § första stycket andra meningen lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska grunda sig på vilken åtgärd Skatteverket avser att vidta eller har vidtagit.

Är åtgärden

- konkurs bör verkställigheten fortgå,
- likvidation eller preskriptionsförlängning ska verkställigheten fortgå,
- ackord ska verkställigheten avbrytas. Har en enskild borgenär ansökt om verkställighet och överväger Skatteverket att anta ett erbjudande om ackord, ska en bedömning göras av om verkställigheten ska avbrytas.

Information under verkställighetsarbetet

8 § Kronofogdemyndigheten ska underrätta Skatteverket om beslut om utmätning i mål där Skatteverket företräder sökanden enligt 1 § lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter m.m. Underrättelseskyldigheten gäller inte beslut om utmätning av lön.

Kronofogdemyndigheten ska underrätta Skatteverket om innehållet i och resultatet av en avslutad tillgångsundersökning när det finns mål som avses i första stycket för handläggning hos myndigheten.

Får Kronofogdemyndigheten kännedom om andra förhållanden som Skatteverket kan behöva känna till för att utöva sin borgenärsroll ska dessa, i mål som avses i första stycket, dokumenteras och överlämnas till Skatteverket.

Information under borgenärsarbetet

9 § Överväger Kronofogdemyndigheten att besluta om uppskov ska Skatteverket informeras om innehållet i uppskovsutredningen (gäldenärsutredningen) om inte annat framgår av andra stycket.

Skatteverket behöver inte informeras innan beslut i uppskovsfrågan fattas om

- uppskovets längd understiger 5 arbetsdagar,
- Kronofogdemyndigheten överväger att medge uppskov för en näringsidkare och uppskovets längd understiger 30 dagar från utgången av det rådrum som ges i underrättelsen enligt 4 kap. 12 § utsökningsbalken,
- Kronofogdemyndigheten överväger att medge uppskov för en privatperson eller ett dödsbo som inte driver näringsverksamhet.

Skatteverket ska alltid informeras om verket kan behöva uppgifterna i uppskovsutredningen för att utöva sin borgenärsroll.

10 § Kronofogdemyndigheten ska informera Skatteverket när

- uppskov medges,
- uppskov återkallas.

Lag (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

(senast ändrad genom SFS 2013:336)

1 kap. Allmänna bestämmelser	756
Lagens tillämpningsområde	756
Förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling	756
Ändamål	757
Personuppgiftsansvar	757
Behandling av känsliga personuppgifter m.m.	757
Gallring	757
2 kap. Kronofogdemyndighetens databaser	757
Utsöknings- och indrivningsdatabasen	757
Betalningsföreläggande- och handräkningsdatabasen	758
Skuldsaneringsdatabasen	759
Konkurstillsynsdatabasen	760
Gemensamma bestämmelser om databaserna	761
3 kap. Enskildas rättigheter	762
Information till den registrerade	762
Rättelse och skadestånd	762
Överklagande	762
Propositioner	762

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, europeiskt betalningsföreläggande, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Bestämmelserna i 4, 5 och 7 §§, 2 kap. samt 3 kap. 3 a § gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna. *Lag (2008:883)*

Förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling

2 § Om inte annat anges i 3 § eller 3 kap. gäller denna lag i stället för personuppgiftslagen (1998:204).

En registrerad har inte rätt att motsätta sig sådan behandling som är tillåten enligt denna lag.

3 § När personuppgifter behandlas enligt denna lag eller enligt andra föreskrifter i det ämne som regleras i lagen gäller personuppgiftslagens (1998:204) bestämmelser om

1. definitioner i 3 §,
2. förhållandet till offentlighetsprincipen m.m. i 8 §,
3. grundläggande krav på behandling i 9 § med undantag för vad som sägs i första stycket i och tredje stycket,
4. säkerheten vid behandling i 30–32 §§,
5. överföring av personuppgifter till tredje land i 33–35 §§,
6. personuppgiftsombud, m.m. i 36 § andra stycket och 38–41 §§,
7. upplysningar till allmänheten om vissa behandlingar i 42 §,

8. tillsynsmyndighetens befogenheter i 43 och 47 §§, och
9. straff i 49 §.

Vid behandling av personuppgifter som inte sker i databaser gäller även 22 § personuppgiftslagen.

3 a § I lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),
2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,
3. ett EU-organ, eller
4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och personuppgiftslagen (1998:204). *Lag (2013:336)*

Ändamål

4 § Uppgifter får behandlas för ändamål som anges i 2 kap. 2, 3, 8, 9, 14, 15 och 20 §§.

Personuppgiftsansvar

5 § Kronofogdemyndigheten är personuppgiftsansvarig för den behandling som myndigheten skall utföra. *Lag (2006:733)*

Behandling av känsliga personuppgifter m.m.

6 § Känsliga personuppgifter som anges i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) och uppgifter om lagöverträdelse m.m. som anges i 21 § samma lag får behandlas endast om uppgifterna har lämnats i ett mål eller ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det.

Uppgifter som avses i första stycket får i annat fall behandlas endast om det särskilt anges i 2 kap.

Gallring

7 § Uppgifter som behandlas automatiserat i ett ärende skall gallras senast ett år efter det att ärendet har avslutats om inte regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer har meddelat föreskrifter om att uppgifter skall gallras vid en annan tidpunkt eller att uppgifter skall bevaras.

För uppgifter som behandlas med stöd av 2 kap. gäller särskilda bestämmelser.

2 kap. Kronofogdemyndighetens databaser

Utsöknings- och indrivningsdatabasen

1 § I verksamheten med utsökning och indrivning skall det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 2 och 3 §§ angivna ändamålen (utsöknings- och indrivningsdatabas).

Ändamål

2 § Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i Kronofogdemyndighetens och Skatteverkets verksamhet för

1. verkställighet eller annan åtgärd som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten enligt utsökningsbalken eller annan författning,
2. indrivning av statliga fordringar m.m.,
3. avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,
4. ansökan om och tillsyn över näringsförbud,

5. förebyggande av överskulsättning,
6. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande, och
7. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten. *Lag (2011:1543)*

3 § Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet hos någon annan än Kronofogdemyndigheten för

1. avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,
2. kvittning vid utbetalning av bidrag,
3. planering, samordning och uppföljning av revision och annan kontrollverksamhet vid beskattning och tulltaxering,
4. utredningar vid bestämmande och betalning av skatter, tullar och avgifter,
5. ärenden om ansvar för någon annans skatter och avgifter, och
6. kontroll och tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning. *Lag (2011:532)*

Innehåll

4 § I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 2 § 1–5. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett mål.

5 § För de ändamål som anges i 2 § får följande uppgifter behandlas i databasen:

1. en fysisk persons identitet, bosättning och familjeförhållanden,
2. en juridisk persons identitet, säte, firmatecknare och andra företrädare,
3. en enskilds ekonomiska förhållanden,
4. näringsförbud,
5. egendom som berörs i ett mål,
6. yrkanden och grunder i ett mål eller ärende,
7. beslut, betalning, redovisning och övriga åtgärder i ett mål eller ärende, och
8. Kronofogdemyndighetens anmälan av misstanke om brott samt, om uppgifterna utgör grund för en begäran om verkställighet, uppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott eller domar i brottmål.

I databasen får även andra uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen enligt första stycket.

Lag (2011:1543)

Gallring

6 § Uppgifter och handlingar i databasen skall gallras senast fem år efter utgången av det kalenderår då det mål eller ärende som uppgifterna eller handlingarna hänförs till avslutades. Uppgifter som inte kan hänföras till ett visst mål eller ärende skall gallras senast fem år efter utgången av det kalenderår då samtliga mål och ärenden avseende den person som uppgifterna hänförs till var avslutade.

Betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen

7 § I verksamheten med betalningsföreläggande och handräckning samt europeiskt betalningsföreläggande ska det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 8 och 9 §§ angivna ändamålen (betalningsföreläggande- och handräckningsdatabas). *Lag (2008:883)*

Ändamål

8 § Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggningen av mål om betalningsföreläggande, handräckning eller europeiskt betalningsföreläggande,

2. tillhandahållande av utslag i mål om betalningsföreläggande och handräckning samt verkställighetsförklaring i mål om europeiskt betalningsföreläggande,
3. förebyggande av överskudsättning, och
4. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten. *Lag (2011:532)*

9§ Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet hos någon annan än Kronofogdemyndigheten för tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning. *Lag (2006:733)*

Innehåll

10§ I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 8 § 1–3. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett mål. *Lag (2011:532)*

11§ För de ändamål som anges i 8 § får följande uppgifter behandlas i databasen:

1. en fysisk persons identitet, bosättning och anställning,
2. en juridisk persons identitet, säte, firmateknare och andra företrädare,
3. yrkanden och grunder i ett mål,
4. övriga förhållanden, om uppgifterna tillförs ett mål och är av betydelse för handläggningen,
5. beslut och övriga åtgärder i ett mål, och
6. lagöverträdelser som innefattar brott eller domar i brottmål, om uppgifterna utgör grund för en begäran om utslag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen enligt första stycket.

Gallring

12§ Uppgifter och handlingar i databasen skall gallras senast tre år efter utgången av det kalenderår då det mål som uppgifterna eller handlingarna hänför sig till avslutades. Uppgifter om utslag i mål om betalningsföreläggande skall dock gallras senast tio år efter utgången av det kalenderår då utslaget vann laga kraft.

Skuldsaneringsdatabasen

13§ I verksamheten med skuldsanering skall det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 14 och 15 §§ angivna ändamålen (skuldsaneringsdatabas).

Ändamål

14§ Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggning av ärenden om skuldsanering,
2. förebyggande av överskudsättning, och
3. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten. *Lag (2011:532)*

15§ Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet hos någon annan än Kronofogdemyndigheten för tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning.

Lag (2006:733)

Innehåll

16§ I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 14 § 1 eller 2. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. *Lag (2011:532)*

17§ För de ändamål som anges i 14 § får följande uppgifter behandlas i databasen:

1. en fysisk persons identitet, bosättning och familjeförhållanden,
2. en juridisk persons identitet, säte och företrädare,

3. en enskilds ekonomiska förhållanden,
4. yrkanden och grunder i ett ärende,
5. beslut samt övriga åtgärder i ett ärende, och
6. lagöverträdelser som innefattar brott eller domar i brottmål, om uppgifterna utgör grund för en fordran i ett ärende.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen enligt första stycket.

Gallring

18 § Uppgifter och handlingar i databasen skall gallras senast fem år efter utgången av det kalenderår då det ärende som uppgifterna eller handlingarna hänför sig till avslutades. Har skuldsanering beviljats i ett ärende skall uppgifter och handlingar dock gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då beslutet att bevilja skuldsanering fattades.

Konkurstillsynsdatabasen

19 § I verksamheten med tillsyn i konkurs skall det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 20 § angivna ändamålen (konkurstillsynsdatabas).

Ändamål

20 § Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggningen av konkurstillsynsärenden och mål enligt lönegarantilagen (1992:497),
2. förebyggande av överskuldsättning, och
3. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten. *Lag (2011:532)*

Innehåll

21 § I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamheten enligt 20 § 1 eller 2. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett mål eller ärende. *Lag (2011:532)*

22 § För de ändamål som anges i 20 § får följande uppgifter behandlas i databasen:

1. ett konkursbos identitet,
2. en fysisk persons identitet och bosättning,
3. en juridisk persons identitet, säte, firmatecknare och andra företrädare,
4. en enskilds ekonomiska förhållanden,
5. domstols eller myndighets beslut,
6. yrkanden och grunder i ett mål eller ärende, och
7. beslut och övriga åtgärder i ett mål eller ärende.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen enligt första stycket.

Gallring

23 § Uppgifter och handlingar i databasen som kan hänföras till ett konkurstillsynsärende skall gallras senast fem år efter utgången av det kalenderår då ärendet avslutades, dock tidigast tio år efter utgången av det kalenderår då beslutet om konkurs fattades.

Uppgifter och handlingar som kan hänföras till mål enligt lönegarantilagen (1992:497) skall gallras senast tre år efter utgången av det kalenderår då handläggningen av målet avslutades.

Gemensamma bestämmelser om databaserna

Elektroniska handlingar

24 § En handling som har kommit in i ett ärende får behandlas i databasen och får innehålla uppgifter som avses i 1 kap. 6 §. En handling som upprättats i ett ärende får behandlas i databasen och får innehålla sådana uppgifter om de är nödvändiga för ärendets handläggning.

Utlämnande av uppgifter till enskilda på medium för automatiserad behandling

25 § Uppgifter i en databas får lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Tillgången till personuppgifter

26 § Tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad var och en behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om tillgången till personuppgifter. *Lag (2011:532)*

Direktåtkomst

27 § Tullverket och Säkerhetspolisen får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 5 § 1–7. Detsamma gäller Skatteverket i dess beskattningsverksamhet och i verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter direktåtkomst enligt första stycket får omfatta. *Lag (2007:330)*

28 § En enskild får ha direktåtkomst till sådana uppgifter om sig själv i databasen som får lämnas ut till honom om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Den som är sökande i ett mål eller ett ärende får ha direktåtkomst till uppgifter om målet eller ärendet, om regeringen har medgett det, dock inte till handlingar som avses i 24 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första stycket. *Lag (2001:1183)*

Sökbegrepp

29 § Vid sökning efter handlingar som avses i 24 § får endast uppgift om namn, person- eller samordningsnummer och uppgifter som avses i 5 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) användas som sökbegrepp. Som sökbegrepp får dock inte uppgift som avses i 1 kap. 6 § användas.

Efter utgången av det tredje året efter det att ett mål avslutats får endast utslaget nummer användas som sökbegrepp i betalningsföreläggande- och handräkningsdatabasen i fråga om uppgifter om utslag i målet. *Lag (2009:494)*

Övriga bestämmelser

30 § Kronofogdemyndigheten får ta ut avgifter för att lämna ut uppgifter ur en databas enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen.

Rätten att ta ut avgifter enligt första stycket får inte innebära inskränkning i rätten att ta del av och mot fastställd avgift få kopia eller utskrift av allmän handling enligt tryckfrihetsförordningen. *Lag (2006:733)*

31 § Vad som sägs i 6, 12, 18 och 23 §§ hindrar inte att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att uppgifter eller handlingar skall bevaras under längre tid än som anges i nämnda bestämmelser.

3 kap. Enskildas rättigheter

Information till den registrerade

1 § Vid tillämpningen av denna lag gäller bestämmelserna om information till den registrerade i 23 och 25–27 §§ personuppgiftslagen (1998:204), med den begränsning som anges i 2 §.

2 § Information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) behöver inte omfatta uppgift i en handling som avses i 2 kap. 24 §, om den enskilde har tagit del av handlingens innehåll. Om den enskilde begär det skall dock informationen även omfatta uppgift i en sådan handling.

Om informationen inte innehåller handling som avses i första stycket, skall det av informationen framgå att handlingen behandlas i databasen.

Rättelse och skadestånd

3 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller anslutande författningar. *Lag (2008:213)*

3 a § Kronofogdemyndigheten ska på begäran av den registrerade snarast rätta, blockera eller utplåna sådana uppgifter som

1. inte har behandlats i enlighet med denna lag eller anslutande författningar, eller
2. är missvisande i fråga om den registrerades vilja eller förmåga att uppfylla sina ekonomiska förpliktelser.

Om uppgifterna lämnats ut till tredje man, ska Kronofogdemyndigheten underrätta denne om åtgärd enligt första stycket, om den registrerade begär det eller om mera betydande skada eller olägenhet för den registrerade kan undvikas på detta sätt. Någon underrättelse behöver dock inte lämnas, om detta skulle innebära en oproportionerligt stor arbetsinsats. *Lag (2008:213)*

Överklagande

4 § En myndighets beslut om rättelse och om information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Propositioner

<i>SFS 2001:184</i>	<i>SFS 2001:1183</i>	<i>SFS 2003:672</i>	<i>SFS 2006:733</i>
Prop. 2000/01:33	Prop. 2001/02:46	Prop. 2002/03:99	Prop. 2005/06:200
<i>SFS 2007:330</i>	<i>SFS 2008:213</i>	<i>SFS 2008:883</i>	<i>SFS 2009:494</i>
Prop. 2006/07:99	Prop. 2007/08:116	Prop. 2007/08:158	Prop. 2008/09:150
<i>SFS 2011:532</i>	<i>SFS 2011:1543</i>	<i>SFS 2013:336</i>	
Prop. 2010/11:78	Prop. 2011/12:15	Prop. 2012/13:73	

Förordning (2001:590) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

(senast ändrad genom SFS 2014:791)

Definitioner	763
Uppgifter som får behandlas i databaserna	763
Uppgiftsskyldighet	764
Direktåtkomst	764
Utlämnande av uppgifter på medium för automatiserad behandling ...	765
Avgifter	766
Gallring	766
Verkställighetsföreskrifter	766

Definitioner

1 § Termer och uttryck i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet. *Förordning (2006:790)*

Uppgifter som får behandlas i databaserna

2 § Beträffande personer som avses i 2 kap. 4 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet får i utsökings- och indrivningsdatabasen behandlas uppgifter om

1. exekutionstitel, inkomster, skuldbelopp, dag när skulden fastställdes och när den förföll till betalning, influtna medel, den tidpunkt vid vilken skulden preskriberas, borgensåtaganden,
2. de verkställighetsåtgärder som begärts av sökanden,
3. den som sökt verkställighet och vad som i övrigt behövs för utbetalning av influtna medel och annan redovisning,
4. ställd säkerhet, anstånd, uppskov och avbetalningsplan,
5. avräkning och betalningssäkring,
6. utmätning och annan verkställighet enligt utsökingsbalken,
7. återtagande av vara,
8. exekutiv försäljning av egendom och tvångsförsäljning av bostadsrätt,
9. bötesförvandling,
10. betalningsinställelse, likvidation, skuldsanering, företagsrekonstruktion, konkurs, ackord och näringsförbud,
11. fusion,
12. förhör eller annan åtgärd som beslutats eller vidtagits för efterforskning av tillgångar,
13. förekomst av och tidpunkt för gäldenärsutredningar,
14. redovisning av verkställighetsuppdraget,
15. innehavare av rättighet i fast egendom,
16. delägare till utmätt egendom,
17. myndigheters köp, leasing, hyra eller hyrköp av varor, byggentreprenader eller tjänster från andra än statliga myndigheter som hämtas från den transaktionsdatabas som förs enligt förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring, och
18. övriga uppgifter som behövs för den verksamhet vars ändamål anges i 2 kap. 2 § lagen om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.

Förordning (2006:790)

Tillsyn &
uppgifts-
behandling

3 § Beträffande personer som avses i 2 kap. 10 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet får i betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen behandlas uppgifter om

1. yrke och anställning,
2. adress till arbetsplats och annan adress där part kan anträffas för delgivning genom stämningssman,
3. telefonnummer,
4. identitets- och adressuppgifter beträffande ställföreträdare för juridisk person,
5. förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med parten,
6. adress och telefonnummer till ingivaren av målet om denna är någon annan än parten eller ombudet, och
7. delgivning och frister. *Förordning (2006:790)*

4 § Beträffande personer som avses i 2 kap. 16 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet får i skuldsaneringsdatabasen behandlas uppgifter om

1. yrke och anställning,
2. telefonnummer,
3. skulder, dock endast uppgift om skuldbelopp, uppkomsttid, ställda säkerheter och villkor i övrigt, och
4. delgivning och frister. *Förordning (2006:790)*

5 § Beträffande personer som avses i 2 kap. 21 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet får i konkurstillsynsdatabasen behandlas uppgifter om

1. anmärkning som riktats mot förvaltares hantering av konkurs,
2. förvaltares underrättelse enligt 7 kap. 16 § konkurslagen (1987:672),
3. bransch,
4. inkomster, utgifter, tillgångar och skulder,
5. borgensåtaganden,
6. anställningstid, löneförmåner och eventuell andel i företaget,
7. förvaltararvode och övriga konkurskostnader,
8. utdelade belopp,
9. förvaltarens process- och förlikningsverksamhet, och
10. lönegaranti. *Förordning (2006:790)*

6 § Kronofogdemyndigheten får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databaserna. *Förordning (2006:790)*

Uppgiftsskyldighet

7 § På begäran av Tullverket eller Skatteverket skall lämnas ut uppgifter som avses i 2 kap. 5 § 1–7 lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet om uppgifterna avser en person som förekommer i ett ärende hos den myndighet som begär att få ut uppgiften. *Förordning (2006:790)*

8 § På begäran av Säkerhetspolisen skall lämnas ut uppgifter som avses i 2 kap. 5 § 1–7 lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet om uppgifterna avser en person som förekommer i ett ärende om särskild personutredning enligt 18 § säkerhetsskyddslagen (1996:627). *Förordning (2006:790)*

Direktåtkomst

9 § En enskild får ha sådan direktåtkomst till uppgifter om sig själv som avses i 2 kap. 28 § första stycket lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.

Kronofogdemyndigheten får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av enskildas direktåtkomst. *Förordning (2006:790)*

10 § En sökande eller dennes ombud får ha direktåtkomst till uppgifter i utsöknings- och indrivningsdatabasen.

Direktåtkomst enligt första stycket får endast avse uppgifter om mål eller ärenden som sökanden har gett in och får endast omfatta uppgifter som avses i 9 kap. 19 § första stycket andra meningen och andra stycket sekretesslagen (1980:100).

Utlämnande av uppgifter på medium för automatiserad behandling

11 § Utlämnande av uppgifter enligt 12–17 §§ får göras på medium för automatiserad behandling, om det inte finns hinder mot det enligt någon författning.

12 § Uppgifter ur utsöknings- och indrivningsdatabasen får lämnas ut till den som har tillstånd enligt 3 § första stycket kreditupplysningslagen (1973:1173) att bedriva kreditupplysningsverksamhet.

Uppgifter ur utsöknings- och indrivningsdatabasen som avses i 2 § 1, utom uppgifter om inkomster och borgensåtaganden, får lämnas ut för inkassoändamål till den som har tillstånd av Datainspektionen enligt 2 § första stycket inkassolagen (1974:182) att bedriva inkassoverksamhet eller som bedriver inkassoverksamhet med stöd av 2 § tredje stycket inkassolagen och står under Finansinspektionens tillsyn. En sådan begäran om utlämnande av uppgifter får inte omfatta andra personer än de som vid tillfället för begäran är aktuella för inkassoåtgärd hos den som begär ut uppgifterna.

Uppgifter som grundar sig på brott får inte lämnas ut. *Förordning (2004:271)*

12 a § Uppgifter ur utsöknings- och indrivningsdatabasen om en fysisk eller juridisk persons identitet och totalt fordringsbelopp som är föremål för verkställighet får lämnas ut för inhämtande av uppgifter från tredje man om eventuell utmätningsbar egendom samt för meddelande om förbud och underrättelser som avses i 6 kap. 11 § utsökningsförordningen (1981:981). *Förordning (2007:800)*

12 b § Uppgifter ur utsöknings- och indrivningsdatabasen får lämnas ut till den som enligt 9 kap. 3 § utsökningsförordningen (1981:981) får i uppdrag av Kronofogdemyndigheten att sälja egendomen. *Förordning (2014:791)*

13 § Uppgifter ur utsöknings- och indrivningsdatabasen får lämnas ut för utbetalning av influtna medel och för annan redovisning.

14 § Uppgifter ur betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen får lämnas ut för redovisning till sökanden i målet.

Uppgifter ur betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen får lämnas ut till den som har tillstånd enligt 3 § första stycket kreditupplysningslagen (1973:1173) att bedriva kreditupplysningsverksamhet. *Förordning (2003:1105)*

15 § Beslut om utmätning enligt 7 kap. utsökningsbalken får lämnas ut till gäldenärens arbetsgivare när det behövs för verkställighet av beslut om indrivning.

16 § Uppgifter i databaserna om den enskilde själv får lämnas ut till denne.

17 § För ändamål som avses i 2 kap. 3 § 6 lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet får uppgifter ur utsöknings- och indrivningsdatabasen om en fysisk persons identitet, bosättning, familjeförhållanden och uppgifter som avses i 2 § 4 och 10 samt uppgift om skuldens storlek för fordringar som drivs in i allmänt mål lämnas ut till

1. prövningsmyndigheter enligt 4 § lagen (1998:492) om biluthyrning och 2 kap. 1 § taxitrafikförordningen (2012:238), och
2. behörig myndighet enligt 1 kap. 4 § yrkestrafikförordningen (2012:237).

Uppgifterna får sambearbetas med uppgifter i vägtrafikregistret i fråga om

1. innehavare av tillstånd till biluthyrning och övriga prövade som avses i 8–10 §§ lagen om biluthyrning,
2. innehavare av tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik och övriga prövade som avses i 2 kap. 2 och 3 §§ yrkestrafiklagen (2012:210), och
3. innehavare av taxitrafiktillstånd och övriga prövade som avses i 2 kap. 6, 7 och 15 §§ taxitrafiklagen (2012:211). *Förordning (2012:242)*

Avgifter

18 § Kronofogdemyndigheten fastställer avgifter för utlämnande av uppgifter ur databaserna. Avgift skall inte tas ut vid utlämnande av uppgifter till annan myndighet när utlämnandet följer av en skyldighet i lag eller förordning. *Förordning (2006:790)*

Gallring

19 § Riksarkivet får, efter samråd med Kronofogdemyndigheten, meddela föreskrifter om att handlingar och uppgifter som skall gallras enligt 1 kap. 7 § och 2 kap. 6, 12, 18 och 23 §§ lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet får bevaras under längre tid.

Riksarkivet får föreskriva att handlingar eller uppgifter som undantas från gallring skall överlämnas till en arkivmyndighet. *Förordning (2006:790)*

Verkställighetsföreskrifter

20 § Kronofogdemyndigheten får meddela närmare föreskrifter om verkställighet av bestämmelserna i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet och denna förordning. *Förordning (2006:790)*

Förordning (1981:967) om skyldighet för domstol och Kronofogdemyndigheten att lämna underrättelser om vissa beslut av exekutiv betydelse

(senast ändrad genom SFS 2011:597)

Betalningsfastställelse

1 § Om en domstol eller Kronofogdemyndigheten har fastställt att en förfallen fordran skall utgå med särskild förmånsrätt i ett registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge eller upphävt ett sådant förordnande, skall domstolen eller Kronofogdemyndigheten samma dag sända en kopia av beslutet till Transportstyrelsen eller motsvarande utländska myndighet. I fråga om ett svenskt skepp eller skepp under byggnad i Sverige skall Transportstyrelsen underrättas, även om skeppet eller skeppsbygget inte är registrerat.

En kopia av domstolens beslut skall sändas till Kronofogdemyndigheten. Sedan tiden för överklagande av beslutet har gått ut, skall Kronofogdemyndigheten underrättas om huruvida beslutet har överklagats eller inte. *Förordning (2008:1207)*

2 § Om en domstol eller Kronofogdemyndigheten har fastställt att en förfallen fordran skall utgå med särskild förmånsrätt i ett luftfartyg som är infört i luftfartygsregistret eller in-tecknade reservdelar till ett sådant luftfartyg eller upphävt ett sådant förordnande, skall domstolen eller Kronofogdemyndigheten samma dag sända en kopia av beslutet till in-skrivningsmyndigheten och Transportstyrelsen.

En kopia av domstolens beslut skall sändas till Kronofogdemyndigheten. Sedan tiden för överklagande av beslutet har gått ut, skall Kronofogdemyndigheten underrättas om huruvida beslutet har överklagats eller inte.

Vad som föreskrivs i andra stycket gäller också i fråga om ett luftfartyg som är regist-rerat utom riket eller reservdelar som är in-tecknade utom riket. *Förordning (2008:1207)*

3 § Om en domstol eller Kronofogdemyndigheten har fastställt att en förfallen fordran skall utgå med särskild förmånsrätt i fast egendom eller upphävt ett sådant förordnande, skall domstolen eller Kronofogdemyndigheten samma dag sända en kopia av beslutet till in-skrivningsmyndigheten.

En kopia av domstolens beslut skall sändas till Kronofogdemyndigheten. Sedan tiden för överklagande av beslutet har gått ut, skall Kronofogdemyndigheten underrättas om huruvida beslutet har överklagats eller inte.

Vad som föreskrivs i första eller andra stycket gäller också i fråga om tomträtt.

Förordning (2006:878)

Kvarstad

4 § Har domstol förordnat om kvarstad på ett registrerat skepp eller registrerat skepps-bygge, andel i sådan egendom eller villkorlig äganderätt till egendomen eller till andel däri eller upphävt ett sådant förordnande, skall domstolen genast underrätta Transportstyrelsen eller motsvarande utländska myndighet. I fråga om ett svenskt skepp eller skepp under byggnad i Sverige skall Transportstyrelsen underrättas, även om skeppet eller skeppsbygget inte är registrerat.

I underrättelsen anges om möjligt skeppets eller skeppsbyggets registerbeteckning och, i fråga om skepp, dess namn och hemort. I underrättelsen anges även den fordran för vilken kvarstad har beslutats.

Underrättelser enligt denna paragraf skall överbringas genom telefon eller telegram. Underrättelsen skall följas av skriftlig bekräftelse. *Förordning (2008:1207)*

5 § Har domstol förordnat om kvarstad på ett luftfartyg som är infört i luftfartygsregistret eller intecknade reservdelar till ett sådant luftfartyg, andel i sådan egendom eller villkorlig äganderätt till egendomen eller till andel däri eller upphävt ett sådant förordnande, skall domstolen genast underrätta inskrivningsmyndigheten och Transportstyrelsen.

I underrättelsen anges om möjligt luftfartygets nationalitets- och registreringsbeteckning. I underrättelsen anges även den fordran för vilken kvarstad har beslutats.

Förordning (2008:1207)

6 § Har domstol förordnat om kvarstad på fast egendom eller upphävt ett sådant förordnande, skall domstolen genast underrätta inskrivningsmyndigheten. I underrättelsen anges den fordran för vilken kvarstad har beslutats.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller också i fråga om tomträtt.

7 § Har en domstol beslutat om kvarstad på ett patent, en mönsterrätt eller ett varumärke eller upphävt ett sådant beslut, ska domstolen genast underrätta Patent- och registreringsverket. I underrättelsen bör patentets, mönsterregistreringens eller varumärkesregistreringens nummer anges.

Har en domstol beslutat om kvarstad på en växtförädlarrätt eller upphävt ett sådant beslut, ska domstolen genast underrätta Statens jordbruksverk. I underrättelsen bör registreringsnumret anges. *Förordning (2011:597)*

Inhibition

8 § Om en domstol har förordnat att en exekutionstitel tills vidare inte får verkställas, skall domstolen samma dag sända en kopia av beslutet till Kronofogdemyndigheten. Detta gäller också i fråga om senare beslut av betydelse för verkställigheten.

Förordning (2006:878)

UTDRAG

Offentlighets- och sekretesslag (2009:400)

Avdelning IV Sekretess till skydd för allmänna intressen	769
18 kap. Sekretess till skydd främst för intresset av att förebygga eller beivra brott (1 och 3 §§)	769
Förundersökningar, underrättelseverksamhet, m.m.	769
Avdelning V Sekretess till skydd för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden	770
27 kap. Sekretess till skydd för enskild inom verksamhet som rör skatt, tull, m.m. (8 §)	770
Skattesekretess	770
31 kap. Sekretess till skydd för enskild i annan verksamhet med anknytning till näringslivet (8 och 9 §§)	770
Inteckningsbrevsregistret	770
34 kap. Sekretess till skydd för enskild vid utsökning och indrivning, skuldsanering, m.m.	770
Utsökning och indrivning, m.m.	770
Skuldsanering	771
Tillsyn i konkurs	771
Rätten att meddela och offentliggöra uppgifter	772

Avdelning IV Sekretess till skydd för allmänna intressen**18 kap. Sekretess till skydd främst för intresset av att förebygga eller beivra brott (1 och 3 §§)***Förundersökningar, underrättelseverksamhet, m.m.*

Förundersökningar m.m.

1 § Sekretess gäller för uppgift som hänför sig till förundersökning i brottmål eller till angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i sådant mål eller i annan verksamhet för att förebygga brott, om det kan antas att syftet med beslutade eller förutsedda åtgärder motverkas eller den framtida verksamheten skadas om uppgiften röjs.

Sekretess gäller, under motsvarande förutsättningar som anges i första stycket, för uppgift som hänför sig till

1. verksamhet som rör utredning i frågor om näringsförbud eller förbud att lämna juridiskt eller ekonomiskt biträde,
2. annan verksamhet än sådan som avses i 1 eller i första stycket som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen, eller
3. Finansinspektionens verksamhet som rör övervakning enligt lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år. *Lag (2014:633)*

Myndigheter som biträder åklagarmyndigheter m.fl.

3 § Sekretessen enligt 1 och 2 §§ gäller i annan verksamhet än som där avses hos en myndighet för att biträda en åklagarmyndighet, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen med att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott samt hos tillsynsmyndigheten i konkurs och hos Kronofogdemyndigheten för uppgift som angår misstanke om brott. *Lag (2014:633)*

Tillsyn &
uppgifts-
behandling

Avdelning V Sekretess till skydd för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden

27 kap. Sekretess till skydd för enskild inom verksamhet som rör skatt, tull, m.m. (8 §)

Skattesekretess

Sekretessbrytande bestämmelser

8 § Sekretessen enligt 1–4 §§ hindrar inte att uppgift i ärende om revision lämnas till en förvaltare i den enskildes konkurs.

Sekretessen enligt 2–4 §§ hindrar inte att uppgift i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter lämnas till en förvaltare i den enskildes konkurs.

Om en myndighet med stöd av första eller andra stycket lämnar en uppgift till en konkursförvaltare, får myndigheten vid utlämnandet göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens rätt att lämna uppgiften vidare eller att utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att förvaltaren ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen.

31 kap. Sekretess till skydd för enskild i annan verksamhet med anknytning till näringslivet (8 och 9 §§)

Inteckningsbrevsregistret

Förande av inteckningsbrevsregistret

8 § Sekretess gäller i verksamhet som avser förande av inteckningsbrevsregistret enligt lagen (2008:1075) om inteckningsbrevsregister för uppgift om en registrerad inteckningsbrevshavare, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den som uppgiften rör lider skada.

Sekretessbrytande bestämmelse

9 § Sekretessen enligt 8 § hindrar inte att uppgift lämnas till den vars egendom har in-tecknats.

34 kap. Sekretess till skydd för enskild vid utsökning och indrivning, skuldsanering, m.m.

Utsökning och indrivning, m.m.

Mål och ärenden

1 § Sekretess gäller hos Kronofogdemyndigheten i mål eller ärende om utsökning och indrivning samt i verksamhet enligt lagen (2014:836) om näringsförbud, för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte uppgift om förpliktelse som avses med den sökta verkställigheten

1. i ett pågående mål, eller
2. i ett avslutat mål, om verkställighet för någon annan förpliktelse söks inom två år eller om verkställighet tidigare söktes och uppgiften inte är äldre än två år.

Sekretessen gäller inte heller beslut i mål eller ärende.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugو år. Om uppgiften avser den enskildes personliga förhållanden, gäller dock sekretessen i högst femtio år.

Lag (2014:851)

Utsöknings- och indrivningsdatabasen

2 § Under motsvarande förutsättningar som i 1 § gäller sekretess i verksamhet som avser förande av eller uttag ur utsöknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184)

om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. Om uppgiften avser den enskildes personliga förhållanden, gäller dock sekretessen i högst femtio år.

Blockerade uppgifter

3 § Uppgift i mål, ärende eller verksamhet som avses i 1 och 2 §§ och som Kronofogdemyndigheten har beslutat att blockera med tillämpning av 3 kap. 3 a § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet omfattas av sekretess oavsett vad som föreskrivs i nämnda paragrafer. Vid tillämpning av 1 § andra stycket ska bortses från sökt verkställighet beträffande vilken uppgiften blockerats.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. Om uppgiften avser den enskildes personliga förhållanden, gäller dock sekretessen i högst femtio år.

Internationella avtal

4 § Sekretess gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, hos en myndighet i verksamhet som avses i 1–3 §§ för sådan uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som myndigheten förfogar över på grund av avtalet.

Om sekretess gäller enligt första stycket, får de sekretessbrytande bestämmelserna i 10 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket inte tillämpas i strid med avtalet.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Sekretessbrytande bestämmelse

5 § Sekretessen enligt 1–3 §§ hindrar inte att uppgifter om en enskild lämnas till förvaltare i den enskildes konkurs.

Om en myndighet med stöd av första stycket lämnar uppgift till en konkursförvaltare, får myndigheten vid utlämnandet göra förbehåll som inskränker konkursförvaltarens rätt att lämna uppgiften vidare eller att utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att förvaltaren ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen.

Skuldsanering

6 § Sekretess gäller hos kommunal budget- och skuldrådgivare, Kronofogdemyndigheten eller domstol i ärende om skuldsanering för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider men om uppgiften röjs.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende. För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

Tillsyn i konkurs

Affärs- och driftförhållanden

7 § Sekretess gäller hos tillsynsmyndigheten i konkurs för uppgift om en enskilds affärs- eller driftförhållanden, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Misstanke om brott

8 § Sekretess gäller hos tillsynsmyndigheten i konkurs för uppgift som angår misstanke om brott och som rör en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men. För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Internationella avtal

9 § Om sekretess gäller enligt 7 §, får de sekretessbrytande bestämmelserna i 10 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket inte tillämpas i strid med avtal som ingåtts med en utländsk myndighet eller ett utländskt organ.

Sekretessbrytande bestämmelse

10 § Sekretessen enligt 7 § hindrar inte att uppgift lämnas till en enskild enligt vad som föreskrivs i konkurslagen (1987:672).

Internationellt samarbete i fråga om underhållsskyldighet

10 a § Sekretess gäller hos den myndighet som är centralmyndighet enligt rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet och enligt Haagkonventionen av den 23 november 2007 om internationell indrivning av underhåll till barn och andra familjemedlemmar i ärende enligt förordningen eller konventionen för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men om uppgiften röjs.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år. *Lag (2012:450)*

Rätten att meddela och offentliggöra uppgifter

11 § Den tystnadsplikt som följer av 4 § och den tystnadsplikt som följer av ett förbehåll som gjorts med stöd av 5 § andra stycket inskränker rätten enligt 1 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.